

سختی‌ها، چالش‌ها، ساز و کارها

گزارش جامع در زمینه‌ی مسائل فرهنگی و اجتماعی جوانان

تیرا مجله: گزارش‌گر مجله‌ی فردوسی در یک میزگرد بسیار صمیمانه با دانش‌جویان رشته‌ی روزنامه‌نگاری مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها مصاحبه‌ای به عمل آورده بود که بخش اول آن در شماره ۶ چاپ شد و اینکه دنباله‌ی آن

همه‌ی ما باد گرفته‌ایم و بله بستیم که در جامعه باید شایسته سالاری باشد. اما، چنان‌چه ما به پست و مقامی دست یابیم، همین‌گونه هستیم، چون در طی نسل‌های متتمدی همین‌گونه آموخته‌ایم و این چنین، بار آمده‌ایم. اگر می‌خواهیم صادقانه با این بحث رو به رو شویم و نتیجه‌گیری مثبتی از این میزگرد داشته باشیم باید پذیریم که باید سه - چهار نسل را پشت سر بگذاریم تا به نتیجه‌ای دل خواه برسیم. براساس تئوری‌های سیاسی در حال حاضر ثابت شده است که در جامعه‌ی ما و یا جامعه‌ی دیگران، راس حاکمیت با شیوه‌ای دموکراتیک مشخص می‌کند که کدام یک از پدیده‌های

باید شده زیر در الیت قرار می‌گیرند:

توسعه‌ی سیاسی، توسعه‌ی فرهنگی، توسعه‌ی اقتصادی و یا توسعه‌ی اجتماعی؟ !! کدام یک در ردیف اول قرار می‌گیرند و مرتبه‌های بعدی کدامند؟ اساس این عناصر چهار گانه در گرو آموزش‌های طولانی مدت فرهنگی قرار دارند که نیازمند بستر سازی ریشه‌ای می‌باشد.

گفتار دوم

جوانان سرزمین ما آن‌گونه که جوانان کشورهای توسعه یافته و اروپایی سیاسی اندیشه‌های استنادی، به دنبال سیاست نمی‌روند یا به کلامی دیگر سیاست گیریز شده‌اند. علت چیست؟

سیروس - برقا: به باور من مشکلات سرزمین ما جدا از مشکلات ساختاری جهان سوم نیستند. این نابه‌سامانی‌ها در جامعه ریشه دوانیده و نهادینه شده‌اند. چون یک شیوه ایجاد نشده‌اند، یک روزه نیز از بین نمی‌روند و باید با کارهای مستمر فرهنگی و آموزشی به مرور بر این بحران‌ها فایق شویم. با تبلیغ و گزاره‌گویی و راه حل‌های مسکنی و موقتی نمی‌توان مشکلات نهادینه شده را یک شبه حل کرد. بیشتر نیز اشاره کردم که در چهار حوزه فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی و سیاسی باید سرمایه‌گذاری کنیم تا فرهنگ سازی بشود. بر اساس پژوهش‌هایی که من انجام داده‌ام، در صورتی

که یک اراده ملی و کوشش جمعی در جامعه وجود داشته باشد که به باور من وجود ندارد، این پدیده اصلاحی باید از رأس هرم شروع شده و بلاfacله نهادهای مدنی را که واسطه‌ی بین رأس و قاعده هرم می‌باشند در بر بگیرد و در عین حال با ایجاد مشارکت مدنی و اجتماعی، در مبارزه با پیامدهای شوم آن نابه‌سامانی‌ها از هیچ تلاشی فرو گذار نکند.

حالا به این نتیجه می‌رسیم که در چه زمینه‌هایی باید فرهنگ سازی کنیم؟ در زمینه‌ی تقویت عرق ملی، که ما نداریم، در زمینه‌ی احیا و تقویت وجودان کاری، که ما نداریم، در زمینه‌ی پشت کار، که ما نداریم، در زمینه فرهنگ سازی و

روی برف و یا اسکی روی آب می‌گذراند. در مقابل جوان دیگری که غم نان و هزینه‌ی کمرشکن ذندگی دارد، نه از اسکی روی آب در سد کرج و نه از اسکی روی برف در دیزین و نه از کایت سواری، قایق رانی، اتومبیل رانی، تیس، گلف و بسیاری از ورزش‌های گران قیمت و مخصوص پول دارها خبر دارد. من خودم با این سن و سال هنوز پیست اسکی روی برف دیزین را نه دیده‌ام و نه از بسیاری از ورزش‌های گران قیمت دیگر خبر دارم !! «موضوع مهم تر این که اصولاً در کار باشگاه‌های ورزشی سطح شهر نظارتی همه جانبه نمی‌شود و خانواده‌ها از حاشیه‌های امنیتی برخوردار نیستند».

پروانه - ستاری: «ورزش در بین جوانان آن گونه که باید جانیفتاده و عمومی نشده است».

گفتار چهارم:

رابطه‌ی سازمان‌های سیاسی و مذهبی با جوانان چگونه است؟

شهربانو - شاکری: «به دلیل مشکلات پیش آمده جوانان تعابی ندارند که با این سازمان‌ها رابطه‌ای داشته باشند. زمانه‌ی ما با ۲۰-۱۰ سال گذشته متفاوت است. هر زمانه‌ای زیان خاص خودش را دارد. در ۱۰-۲۰ سال پیش گرایش جوانان به مساجد خیلی بیشتر از امروز بود. زیرا در آن سال‌ها

سیروس - بونا: «من این پرسش را از اساس نادرست می‌دانم! جوانان ما مخصوصاً بعد از انقلاب اسلامی ایران بسیار سیاسی‌اندیش و سیاست گرا شده‌اند. اما این حقیقت را نباید نادیده بگیریم که به دلیل چالش‌های دو دهه‌ی اخیر بین دو جناح موجود در کشور، نوعی سیاست گویی دیگری در بین جوانان ما به وجود آمده است که نباید کل مجموعه را زیر سوال برد».

رضا - ذلکی: «بعد از نشاط سیاسی سال‌های اول انقلاب تا سال‌های ۶۰ و ۶۱ تقریباً هیچ جوانی نبود که عضو حزبی نباشد و یا فعالیت سیاسی نداشته باشد. اما، وقتی از آن سال‌ها گذشتیم، پس از یک دوره نسبتاً طولانی رخوت و سکوت به ماجراهی دوم خرداد رسیدیم و پس از فراز و نشیب‌های سیاسی جامعه، در حال حاضر چنان شده است که آن مشارکت سیاسی و عضویت در احزاب در سال‌های اول انقلاب اسلامی که افتخاری برای جوانان محسوب می‌گردید، اینک اگر جوانی وارد حوزه سیاسی و یا عضو یک حزب بشود مورد تمسخر قرار می‌گیرد. این پدیده ناپایدار به علت مشکلاتی است که برای جوانان ایجاد کرده‌اند».

محبوبه - زمانی : «وقتی نیاز جوانان بروآوره نشود، جوان با نوعی سرخوردگی رو به رو می‌شود که گناه آن را به گردن هیأت حاکمه می‌اندازد و همه مشکلات را از چشم دولت مردان می‌بیند و به نوعی بی اعتمادی می‌رسد. این بی اعتمادی جوان را به راهی هدایت می‌کند که او سعی دارد خودش را از قید و بندهای دست و پا گیر و مصونی که برایش ایجاد کرده‌اند، برهاند. وقتی بی اعتمادی به اوج رسید، جوان به کسی اعتماد نمی‌کند و دنبال کار خودش می‌رود و در بیشتر موقع به نوعی نو آوری من درآورده می‌رسد که بار منفی دارد. در این حالت جوان به دنبال عناصری می‌گردد تا باعث رهابی وی از آن قید و بندها گردد. در سراسر راه سخت گذر و ناهموار زندگی، خطرهای بزرگی در کمینش نشسته‌اند که باید بسیار عاقل باشد تا بتواند از وسوسه‌های شیطانی فرار کند».

گفتار سوم:

ورزش به عنوان یک حرکت سالم و سازنده چه مقدار از وقت جوانان را در بر می‌گیرد؟

محبوبه - زمانی: «فاصله را نگاه کنید: یک نفر آن قدر پول دارد که قایق موتوری می‌خرد و در سد کرج اسکی روی آب می‌کند و یا لوازم گران قیمت اسکی روی برف می‌خرد و روزهای زمستان و تابستانش را به اسکی

پروانه ستاری ، مهتاب منصوری ، سیروس برقا ، رضا - ذالکنی:
 «کتاب بسیار گران است و قدرت خرید مردم پایین. به همین مناسبت گرایش به خرید کتاب کم شده است. دولت باید در چاپ کتاب سوبیسید بددهد و کمک کند تا کتاب ارزان در اختیار علاقه‌مندان قرار گیرد و در سبد اقتصادی خانواده جای مناسبی پیدا کند.»

مساجد با توجه به زمان با جوانان هم زبان بودند، اما امروز همه‌ی ما می‌دانیم که زمانه تغییر کرده است و نوعی بیگانگی در جوانان ایجاد شده است. باید زبان آن‌ها را فهمید و نیازهای آنان را در نظر گرفت و به خواسته‌هایشان توجه کرد.

گفتار هفتم:

دموکراسی چگونه باید در جامعه پیاده شود؟

سیروس - برقا: «دموکراسی یعنی حکومت مردم بر مردم. برای رسیدن به دموکراسی راه طولانی در پیش داریم، باید از توجواني و جوانی آموزش فرهنگ دموکراسی آغاز شود. این فرهنگ شامل قواعدی چون: تساهل، تحمل یک دیگر، نقد پذیری، مراجعته به آرای عمومی، وجود جمعی و ... می‌شود.

زمینه‌های دموکراسی بستری طولانی دارد و این حاصل نمی‌شود، مگر این که روی آن کار بشود.»

رضا - ذالکنی: «ما در حال گذر از دموکراسی هستیم. خیلی از عوامل باعث شدنند تا ما به دموکراسی نرسیم.»

گفتار هشتم:

رابطه‌ی دستگاه‌های حکومتی با جوانان چگونه باید باشد؟

علی - محمدی: «بحث بر این است که نیاز جوان باید شناسایی شود. مطالبات اجتماعی باید مشخص و شناخته شود. زمینه‌های لازم برای شناخت مطالبات جامعه باید صورت پذیرد. باید زمینه‌های عملی مشارکت جوانان فراهم شود که متأسفانه هیچ یک از این‌ها انجام نشده‌اند.»

گفتار نهم:

روابط دختر و پسر در جامعه‌ی ما چگونه باید باشد؟

سیروس - برقا: از این که باید روابطی بین این دو گروه وجود داشته باشد، شکی نیست. اما باید این موضوع عملیاتی شود. ما باید انگاره شکنی و انگاره سازی (Image Making) کنیم. ما از طرح این ارتباط طبیعی تورس و ابهام داریم و به همین دلیل این همه مشکل اجتماعی برای خود و جامعه، ایجاد کرده‌ایم.»

اسمعایل کاظمی نژاد: «از این که باید روابطی بین این دو گروه وجود داشته باشد، شکی وجود ندارد. با آموزش‌های فرهنگی باید سدها را از میان برداریم. باید از آغاز تحصیل، مانند دوره‌های مهد کودک و در پایان

دانشگاه و تحصیلات عالی چه نقشی در زندگی جوانان دارند؟

علی - محمدی: «باید به جوانان تفهمی کرد که وقتی به دانشگاه علم و شعور و دانش انسان را بالا می‌برد. حتماً باید دنبال منافع مالی آن بود.»

شهربانو - شاکری: «متاسفانه مدارک تحصیلی دانشگاهی باعث فخر فروشی جامعه شده است. پسی که به خوستگاری دختری می‌رود، اول ازش می‌پرسند مدرکت چیست، بعد تصمیم می‌گیرند. جوان تحصیلات دانشگاهی می‌کند و مدرک تحصیلی می‌گیرد که سری در جامعه بلند کند.»

گفتار ششم:

چرا جو انان ما از مطالعه گزیران هستند؟

«غزل واره»

تو اکر شاخِ نباتی
تو اکر بلبلِ باغی
تو اکر زینتِ شاخی
تو اکر ابرِ بهاری
یا که همتایِ شقاچیق

من کویرم!

تو اکر آبِ حیاتی
تو اکر بارشِ رحمت
تو اکر شوریِ شیرین
تو اکر زندگیِ ناب

من از اندیشه‌ی دورم!

تو اکر هستیِ میعاد
تو اکر بهارِ دلشاد
تو اکر موجِ سرافراز
تو اکر حوریِ طنانز

من هراسِ هر غرویم!

تو اکر خورشید و نوری
تو اکر جامِ بلوری
تو اکر اسیرِ عشقی
یا که فریادِ بلوغی

من زمینِ شوره زارم!

تو اکر شکوفهِ هستی
تو اکر پرندۀ هستی
تو اکر ابرِ سپیدی
تو اکر تابشِ خورشید

من غروبِ باطلاقم!

تو اکر بالِ سپیدی
تو اکر مرغِ خوش آواز
تو اکر مستِ امیدی
تو اکر هستیِ پندار

من سکوتِ هر شبانگاه! ...

کیهان
۱۳۶۹ فروردین

تحصیل، مانند دانشگاه، دختران و پسران با هم باشند. باید نگاه این دو، نگاهی دوستانه باشد و نه نگاه دو جنس مخالف به یک دیگر.

بسیاری از خانواده‌ها تمایل دارند که روابطی بسیار سالم بین دختر و پسر باشد. سرانجام این دو موجود به هم می‌رسند. وقتی از جنس مخالف خودمان شناخت کاملی نداشته باشیم، در آینده با مشکل رو به رو می‌شویم. میزان بالا رفتن طلاق‌ها و بحران‌های خانوادگی پس از ازدواج به علت عدم آگاهی و شناخت قبلی دختر و پسر قبل از ازدواج است که به صورت روز افرون و خطرناکی بالا می‌رود. علت اصلی این بحران اجتماعی همان ناشناس بودن طرفین است.

«دکتر مهاجرانی در یکی از سخن رانی‌های خود هشدار داده بود که مقام ما در دنیا از نظر طلاق به رتبه‌ی پنجم رسیده است. در برخی از شهرستان‌های ما این آمار به صورت وحشتناکی جامعه را با خطر رو به رو کرده است. در مواردی ازین ۹ ازدواج ۷ طلاق انفاق افتاده است و علت آن تنها عدم آگاهی دو طرف از یکدیگر بوده است.»

مهتاب - منصوری، محبوبه - زمانی، مراد - نوذری، رضا - ذلکی «بین دختر و پسر باید روابطی معقول و منطقی وجود داشته باشد.»

گفتار دهم:

چرا از میزان احترام کوچک‌ترها به بزرگ‌ترها نسبت به گذشته کم شده است؟

پروانه - ستاری: «به علت چالش‌هایی است که بین دو نسل پدر و فرزند در جامعه به وجود آمده است.»

سیروس - برنا: «نوعی اختلاف دیدگاهی بین دو نسل گذشته و حال وجود دارد. بیشترین علت را می‌توان نزدیکی و اختلاط فرهنگ‌های مختلف دانست. ارزش‌های جهانی وارد ارزش‌های ملی گردیده و با ارزش‌های سنتی و بومی درگیر شده‌اند. این مشکل بزرگی است که نباید نادیده گرفته شده و با سرسی از کنار آن گذشت»

پایان